

Paraules de comprensió i bondat

▶ Les primeres intervencions del Papa Francesc han estat de senzillesa, comprensió i bondat. En el seu primer Àngelus dominical, el 17 de març, comentant l'evangeli d'aquell dia, va dir: «No sentim paraules de menyspreu i de condemna, només d'amor i misericòrdia que conviden a la conversió...». I va afegir: «Una mica de misericòrdia torna el món menys fred i més just». I en la missa

que celebrà a la parròquia del Vaticà aquell mateix dia, va remarcar que «El missatge de Jesús és el de la misericòrdia, que —ho dic humilment— és el missatge més fort.»

GLOSSA

La mona de cada Pasqua

Coincidint amb el diumenge de Pasqua, i per donar-li un relleu especial, els padrins regalen la mona als seus fillols i filloles. És tradició que esdevingui les postres del dilluns de Pasqua, el dia de la mona. Per als catòlics, és més que un regal, més que una mostra d'afecte. És, sobretot, un signe del compromís adquirit pels padrins el dia del baptisme d'acompanyar l'infant en el seu creixement en la fe.

En Miquel ha anat a buscar la mona a casa del seu padrí. Quan era més petit —ara ja té disset anys— el padrí era qui l'hi portava a casa. Amb la mona sempre li lliura un sobre i, dins, un breu escrit on expressa aquesta responsabilitat d'acompanyar-lo en el camí del seguiment de Jesús. És la carta anual del padrí i, amb aquesta, ja en seran disset. Els temes són diversos: les dels primers anys eren pregàries curtes; després s'alternaren amb reflexions senzilles; totes, però, d'arrel evangèlica i adients al moment. En Miquel les ha anat guardant en una carpeta.

Aquest any l'escrit és més llarg, car rebrà el sagrament de la confirmació: «Miquel, Jesús ha ressuscitat! «Per què busqueu entre els morts aquell qui viu?» (Lc 24,5). Avui és Pasqua, la festa més gran dels cristians. Avui recordem que l'amor i la vida han guanyat. Viure estimant i

fent el bé no porta al fracàs. «Van anar pertot arreu anunciant la bona nova de la Paraula» (Ac 8,4). Creure en Jesús ressuscitat i ser-ne testimoni, Miquel, asserena els cors i dóna sentit a la vida humana.

»Prego Déu que visquis amb esperança la vida de cada dia, lluitant sense desanimar-te, vencent les dificultats. Viure estimant i fent el bé porta a la joia interior que res no ens pot arrabassar. El pessimisme i la tristesa no els ensenya Jesús. Viure amb joia és una manera d'agrair el do de la vida, de dir-li que confiem en la seva Paraula, en Ell. Portar alegria als altres és una manera de donar el que vivim. És el testimoni del seu amor entre aquells que ens envolten. Que es noti que la resurrecció de Jesús i la força del seu Esperit anima la teva vida.»

A l'hora de regalar la mona, tots els padrins busquen allò que més pugui agradar al fillol o la fillola: un ou o una figura de xocolata (un vaixel·l, una pilota, un futbolista, una casa...). Amb les seves cartes, el padrí d'en Miquel ha presentat Jesús com quelcom superior a qualsevol guarniment de la mona, present en la Pasqua de Resurrecció amb una presència activa, que estima en Miquel personalment i el convida al seguiment i a ser testimoni d'aquest amor.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Pasqua és Resurrecció i és Vida nova

«Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu. Estimeu allò que és de dalt; no allò que és de la terra!» (Col 3,1)

Santa Pasqua de Resurrecció a tots! Crist, que carregà damunt seu, a la Creu, el pecat del món, ha ressuscitat i ens invita a seguir-lo amb conversió de vida, amb joia i amb senzillesa, amb una ferma unió amb Ell!

Ens desinstal·la de la vida mundana i còmoda, pecadora, perquè amb la seva misericòrdia ens refà, ens recrea

i ens empeny a sortir de nosaltres mateixos, dels cenacles tancats, per a anunciar l'Evangelí a tothom, amb paraules i amb obres. Sortim a l'encontre de tota la humanitat, especialment als més pobres, per guarir-los les ferides

i anunciar la gràcia de creure en Jesucrist, la felicitat d'acollir el seu Evangelí d'amor i de llibertat amb un testimoniatge convincent sobre la persona viva del Senyor.

Pasqua coincideix enguany amb els primers grans missatges del nou Sant Pare Francesc, que ja ens ha robat el cor amb la seva senzillesa i llibertat, amb la seva radicalitat, que augura una reforma eclesial profunda, que haurem d'acollir tots amb promptitud i obediència. Això ha de significar ara la nostra resurrecció! Abandonem totes les conductes que porten a la mort i adherim-nos a Crist Ressuscitat, amb una Vida nova. Ve de lluny, però ja el sentim ben proper, ben nostre. Humil i preparat, amb ganes d'estimular la vida evangèlica amb un gran amor a Crist en tots els catòlics i més enllà, en els cors de tota la humanitat.

En l'Any de la Fe, celebrem la Pasqua, la Vida nova de Crist, nucli central de la fe i del testimoniatge cristià. Us desitjo a tots la joia de creure i de servir, d'obrir-se a Déu sense pors, amb la confiança de ser acollits, i la felicitat que ens dóna l'amor victoriós de Crist que ens consola i omple de pau, que refà el nostre amor i el fa nou. «Avui és el dia en què ha obrat el Senyor!» (Sl 117,24) Santa Pasqua a tots!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

») aquesta imatge parla

▶ JOSEP M. SOLER

Renovació Pasqual

Amb l'inici de la Pasqua, centre de l'any litúrgic i de la fe cristiana, és el moment de renovar «la nostra opció per Jesucrist». El P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler, reflexiona sobre aquest temps.

Què ens aporta la Pasqua als cristians?

Dues coses: la certesa, viscuda en la fe, de la resurrecció de Jesucrist després de la seva mort en creu; i, per tant, la confiança que ell fa camí amb nosaltres en tot moment de la vida. I, també, l'ocasió de renovar el nostre compromís baptismal, la nostra opció per Jesucrist, al qual estem empeltats des del baptisme i per això podem tenir la seva vida en nosaltres.

I en el context de l'Any de la Fe?

La Pasqua és sempre la mateixa però cada any és nova perquè nosaltres la vivim d'una manera diferent, en un context personal, eclesial i social divers. Celebrar-la en l'Any de la Fe ha de suposar una major vivència de la nostra relació amb el Crist ressuscitat, un aprofundiment de tot el que significa per a la història humana la resurrecció del Senyor i un augment de l'esperança que també nosaltres viurem en ell després de la mort.

Com transmetre la fe en la resurrecció a tantes persones que no veuen per elles mateixes un altre futur que la vida present?

Amb el nostre testimoniatge de vida; mostrant la pau, la joia i l'esperança que ens aporta el missatge cristià, la gratuïtat de l'amor que ens invita a viure. I, a més, ajudant-los a descobrir, per mitjà del diàleg, que les inquietuds i els desigs més profunds que es troben al fons del cor humà i les preguntes fonamentals que es fa la intel·ligència poden trobar resposta en Jesucrist, que viu per sempre més, i en el seu Evangeli.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Jesús ressuscitat, gloriós amb la llum de Déu

Jesús ressuscitat, gloriós amb la llum de Déu, es troba amb sant Pau i del perseguidor en fa un Apòstol, aquell que obrirà el cristianisme als pagans. Un dels punts més frapants és el final de 2 Corintis (13,13), quan el mateix Pau s'acomiada dels de Corint, tot beneint-los en el nom d'un sol Déu: «Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu (Pare) i la comunió (o comunicació) de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.»

Joan fa el mateix que Pau però desenvolupa un segon tema: el de l'amor que és comunió. En la primera carta afirma dues vegades que «Déu és amor» (1Jn 4,8.16). I l'Amor és comunió plena. Al principi de la mateixa carta s'anuncia que nosaltres participem de la comunió entre el Pare i el Fill. Queda sobrentès que l'Esperit és l'abraçada d'amor entre el Pare i el Fill. Com diu el *Catecisme de l'Església Catòlica*: «la unitat de Déu és trinitària.»

Després de la revelació de la Trinitat, vindrà la teologia de la Trinitat. El geni de sant Agustí portarà a la llum una triada encertada: Déu és la comunió de l'Amant, de l'Amat i de l'Amor. Són els noms per designar el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Déu és Amor, és a dir, comunió d'amor, presència mútua i unitària, que en grec es diu *perikhoresi* i en llatí *circuminsessio*. Significa *dansar al voltant*: dansa de l'un a l'altre. Dinamisme de l'Un que fa lloc a l'altre i està sempre amb l'altre i li dóna tot a l'altre. Nosaltres som persones a semblança del Pare, com el Fill, en l'Esperit Sant.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa. Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Acollir els nous cercadors d'espiritualitat

Davant el fenomen del retorn del sagrat, la comunitat cristiana no pot romandre anquilosada en les inèrcies d'altres temps. Cada vegada que algú truca a la porta d'una església per retrobar-se amb Déu, la comunitat cristiana és interpel·lada.

Els qui s'atansen a les portes de les esglésies no hi arriben amb les mans buides. Alguns s'apropen a la comunitat cristiana plens de necessitats.

A més, molts antics creients retroben la fe després d'un període de nit espiritual. D'un cert ateisme que els ha ajudat a purificar les seves creences i les seves actituds. Els anys d'allunyament han suposat una travessa del desert durant la qual han après molt. Aquest aprenentatge no ha de revertir només en ells, sinó en tota la comunitat. Els nous creients poden esdevenir un factor de desvetllament de la potencialitat del cristianisme, com Pau de Tars o Agustí d'Hipona ho foren per a l'Església del seu temps.

Per acollir aquestes aportacions i donar resposta a les necessitats dels qui cerquen l'espiritualitat, cal que el cristianisme recuperi la dimensió del Misteri a través de la mística, cerqui llenguatges intel·ligibles per comunicar el seu testimoniatge i creï espais d'acollida per atendre els qui cerquen l'Absolut.

Josep Otón

(El reencantament postmodern.

Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Vida espiritual

Estem acostumats en el nostre llenguatge a contraposar espiritual a material i identifiquem la vida espiritual amb la pregària, les devocions, el recés. En el cristianisme això no és així: la vida espiritual és la vida en l'Esperit Sant, la vida sencera viscuda segons l'Esperit de Jesús. De manera que una persona *molt espiritual* serà la que viu, en totes les seves facetes, segons l'Esperit de Jesús.

Com se sap si vivim o no segons l'Esperit? «Pels seus fruits els coneixereu», diu Jesús. I el fruit de l'Esperit és: «... amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix...» (Ga 5,22). De manera que una persona que prega molt o és molt austera, però no dóna fruits de bondat, de paciència..., no té l'Esperit del Senyor. La vida cristiana no consisteix a fer moltes coses o coses molt heroiques, el que cal és fer el que hem de fer amb l'Esperit del Senyor, amb el seu estil, el seu aroma, la seva música: «Si repartís tots els meus béns als pobres, però no estimés, de res no em serviria...» (1Co 13,3).

Com podem posseir l'Esperit Sant? Suplicant-lo, perquè l'Esperit és un do. Ens podem predisposar a rebre'l per l'abnegació, el servei als altres, la pregària... Però és un do gratuït. Per això, la nostra pregària més autèntica serà: «Veniu, Esperit Sant!». El lloc privilegiat per obtenir-lo són els sagraments de l'Església i la lectura orant de la Sagrada Escripura.

La prova més clara que estem en l'Esperit és que ens porta al servei, a donar-nos, a sortir de nosaltres mateixos.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 1. Dilluns** [(litúrgia hores: pròpia): □ Ac 2,14.22b-33 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità.
- 2. Dimarts** [□ Ac 2,36-41 / SI 32 / Jn 20,11-18]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.
- 3. Dimecres** [□ Ac 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Sixt I, papa, mr.; sant Nicetas, abat.
- 4. Dijous** [□ Ac 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.
- 5. Divendres** [□ Ac 4,1-12 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), prev. dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.; santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.
- 6. Dissabte** [□ Ac 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillem, abat.
- 7. ✠ Diumenge vinent**, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia [(litúrgia hores: 2a setm.): □ Ac 5, 12-16 / SI 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jn 20,19-31]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos.

»El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Resurrecció del Salvador. Pintura de Lluís Borrassà (any 1416), procedent del monestir de Santes Creus, MNAC (Barcelona)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

▶ Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

No hi és aquí, ha ressuscitat

La narració evangèlica de sant Lluc ens presenta l'episodi del sepulcre buit en dues escenes, la primera centrada en les tres dones i la segona en Pere.

Les dones que van acompanyar Jesús fins a Jerusalem, que s'apressen de matinalda cap el sepulcre per acabar d'ungir el cadàver de Jesús, enterrat a corre-cuita el divendres a la tarda, abans de l'inici del repòs sagrat del dissabte. La seva sorpresa va ser gran quan van veure que la gran pedra de l'entrada estava apartada i dins el sepulcre no hi havia el cadàver que buscaven.

El que troben són dos homes amb vestits resplendents, com el de Jesús a la transfiguració. I l'anunci: Ha ressuscitat. I el record de les paraules del mateix Jesús abans de la passió, encara a Galilea: que al tercer dia havia de ressuscitar. Resulta un anunci inesperat, no és fruit d'un desig sinó d'una revelació; i és, per això, desconcertant.

Els apòstols i Pere es mostren incrèduls i volen comprovar-ho. En la narració bíblica i també en l'evangeli tot anunci comporta un signe; i el signe que troba Pere —el llençol d'amortallar, tot aplanat— correspon a l'anunci dels dos personatges: no hi és, aquí. Que hi resti el llençol, aplanat, vol dir que ningú no s'ha endut el cadàver; sinó, simplement, que

ha desaparegut. Pere, de moment, resta desconcertat, preguntant-se amb estranyesa què podia haver passat. La mateixa reacció de Maria, la mare de Jesús, davant de l'anunci de l'àngel, a l'inici de l'evangeli de Lluc.

La tomba buida, l'anunci dels dos homes resplendents, el llençol aplanat en el lloc on hi havia hagut el cadàver, el record de les paraules de Jesús a Galilea...; tot això, adobat amb l'Esperit de Pentecosta, s'esbadellarà en la fe en la Resurrecció de Jesús, fonament de la nostra fe cristiana i promesa de l'esperança en la nostra resurrecció amb Aquell que viu per sempre.

Jordi Latorre, SDB

Lliurament de 8.500 exemplars d'«Els Quatre Evangelis»

Dilluns 18 de març, a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, va tenir lloc l'acte simbòlic de lliurament al Bisbat, en la persona del seu Arquebisbe i dels Arxipresbiteros de la Diòcesi, de 8.500 exemplars d'«Els Quatre Evangelis», editats per l'Editorial Claret (2013) amb el text de la Bíblia Catalana Interconfessional, que la família Roquet-Portella ha patrocinat perquè sigui obsequiada gratuïtament la Paraula de Jesús.

En l'escaiença de l'Any de la Fe, aquesta edició en català dels Quatre Evangelis, és fruit d'una iniciativa pensada especialment per als infants i joves de la Diòcesi d'Urgell, que podran conèixer així la Bona Nova de l'Evangeli de Jesús.

L'edició compta amb un pròleg de l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives i del P. Josep Maria Recasens o.cist., Ecònom del Monestir de Santa Maria de Poblet. Com diu l'Arquebisbe en la seva presentació, «aquest llibre obre el secret de la fe cristiana, que és comunió d'amor amb una Persona que està viva, Jesús de Natzaret, el qui és el Camí, la Veritat i la Vida, el Mestre i el Salvador del món».

La Mare de Déu del Castell retorna a la parròquia d'Agramunt

El diumenge dia 17 de març va tenir lloc a la Parròquia de l'Assumpció d'Agramunt la joiosa collida de la imatge de la Mare de Déu del Castell, desapareguda l'any 1936, i retrobada fa pocs anys al fons del Museu Diocesà de Lleida.

Aquesta Mare de Déu és una talla de fusta que representa la Mare de Déu amb el Nen, datada en el segle XIV, obra d'un autor desconegut i que estava situada inicialment al Castell d'Agramunt, actualment completament desaparegut, i més tard, a la parròquia, on va quedar com a imatge venerada. Va abillada amb un tradicional vestit que li arriba fins als peus, cenyit a la cintura amb un cingol i complementat amb un mantell i un vel que li cobreixen els cabells i orelles, que resten amagats.

Va ser localitzada fa uns anys al fons del Museu Diocesà de Lleida per Virgínia Costafreda, una historiadora local, veïna d'Agramunt, i va ser a través del Rector de la Parròquia de l'Assumpció, Mn. Llorenç Utgés, que es van iniciar els tràmits el 2010, per demanar una cessió de la talla al Museu, que finalment ha arribat a bon port amb la signatura d'un Conveni de cessió signat entre el Museu de Lleida i la Parròquia d'Agramunt.

L'acte de cessió fou presidit pel Conseller de Cultura i el Vicari general d'Urgell, que estaven acompanyats per l'Alcalde d'Agramunt, un Representant de la Fundació «La Caixa» i el Rector de la Parròquia d'Agramunt. També es va inaugurar la restauració de l'absis de l'església parroquial.

Trobada entre Mons. Vives i el President del Govern espanyol

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep Episcopal d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, ha estat rebut avui 13 de març pel President del Govern espanyol, Excm. Sr. Mariano Rajoy, al Palau de la Moncloa, a Madrid.

Aquesta ha estat la primera trobada que han mantingut Mons. Vives i l'Excm. Sr. Mariano Rajoy, després de l'elecció d'aquest darrer com a President del Govern espanyol. La visita ha servit per enfortir els vincles, ja tradicionalment bons, entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya.

El Copríncep anava acompanyat per l'Ambaixador d'Andorra davant del Regne d'Espanya, Excm. Sr. Jaume Gaytan, i pel Representant del Copríncep i la Secretària General dels Serveis del Copríncep.

Celebració de la Setmana Catalana de la Família a Urgell

Aquests dies de març, amb motiu de la Setmana Catalana de la Família, s'han celebrat arreu del Bisbat d'Urgell diverses Misses familiars.

Dissabte dia 9, a la Basílica de la Mare de Déu de Valldelfors de Tremp, un grup de famílies de la catequesi es reuní per a la celebració joiosa i familiar. Es llegí el manifest de les delegacions diocesanes de les 10 diòcesis de Catalunya.

La Missa fou presidida per Mn. Joan Antoni Mateo, Rector i Delegat diocesà de Pastoral de la Família i la Vida. A l'homília animà les famílies a fer juntes el camí de fe com un dels millors serveis a l'Església i a la societat. En el marc del quart diumenge de Quaresma Mn. Mateo destacà la importància d'ensenyar i practicar la realitat del perdó en la vida familiar.

Segueix el Full Dominical d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

LA PLETA

Classe de religió? Per què? (i II)

Hem de tenir cura del món que Déu ha posat a les nostres mans. La Natura, com a obra de Déu, com a lloc privilegiat d'encontre amb la creació ens demana una sensibilització i una actuació acuradament respectuosa. La religió ens dóna arguments fermes per fer de la defensa del medi ambient una qüestió bàsica i fonamental. La classe de religió ens ajuda a valorar degudament l'entorn i a estimar la terra, el mar i l'espai com a llocs privilegiats de trobada amb nosaltres mateixos, amb els altres i amb Déu Creador.

CLASSE DE RELIGIÓ... Davant de la fragmentació del saber, necessitem una cosmovisió:

Avui existeix una gran «parcel·lació» en el saber humà, acompanyada d'una sobreacumulació de dades, tant en les disciplines científiques com en les humanístiques. Es tracta d'una fragmentació que ha contribuït notablement a la proliferació de crisis d'identitat cultural, de valors i de tradicions. Amb freqüència es simplifica dient que aquesta fragmentació és fruit inevitable de l'especialització en el saber, i s'oblida que l'exclusió del fet religiós, que alguns proclamen, ens està dificultant la integració de tots aquests coneixements en una saviesa global.

CLASSE DE RELIGIÓ... La religió respon al sentit de l'existència:

Un ensenyament global ha de respondre a les preguntes clau sobre el sentit de la nostra existència. De què em serveix conèixer l'evolució de l'univers, si ningú m'explica per què estem en aquesta vida? Com podem fonamentar els drets de l'ésser humà sense donar raó de la diferència essencial entre l'animal irracional i l'home espiritual? Hem de parlar amb optimisme dels avenços científics i de la societat del futur, si no tenim fo-

ramentada la nostra esperança en el més enllà de la mort? El Papa Benet XVI, a la darrera trobada de mestres de religió italians, els recordava que «gràcies a l'assignatura de religió, l'escola i la societat s'enriqueixen amb veritables laboratoris de cultura i d'humanitat, en els quals, desxifrant l'aportació significativa del cristianisme, es capacita a la persona per a descobrir el bé i per a créixer en la responsabilitat; per a buscar l'intercanvi, afinant el sentit crític i per a recórrer als dons del passat de manera que es pugui comprendre millor el present i projectar-se conscientment cap al futur».

CLASSE DE RELIGIÓ... Per conèixer el contingut de la fe amb rigor acadèmic, sentit crític i obertura al diàleg:

Avui, molts reneguen d'una religió que no han conegut, i sobre la qual solament se'ls ha transmès determinades llegendes negres. El nivell d'ignorància en matèria religiosa ha crescut tant que, avui en dia, no podem ni hem de donar res per suposat. És necessari començar pels fonaments bàsics. Tot visitant el MNAC de Barcelona, un adolescent comentava davant el Pantocràtor de la Vall de Boí... qui és aquest home d'ulls grans? La ignorància religiosa preocupa als docents d'història de l'art. Els professors critiquen que els alumnes coneixin cada vegada menys els fonaments del cristianisme; denuncien que es confongui el laïcisme amb l'eliminació d'icones culturals del nostre país.

CLASSE DE RELIGIÓ... La matèria religiosa interessa a la humanitat d'avui:

No és certa la suposició que l'home modern no sigui religiós. De fet, la ignorància religiosa tendeix a crear continus mites i sucedanis del fet religiós. Quan dei-

xem de creure en Déu, tendim a creure en qualsevol cosa. El fenomen de la proliferació, en els últims anys, de novel·les esotèric-religioses, a l'estil del *Codi da Vinci*, és ben simptomàtic. Quants s'aprofiten del desconexament de molts cristians sobre la seva fe i sobre la història de l'Església, per a confondre la realitat amb la ficció! L'absència de coneixements bàsics fa difícil distingir entre el que són rondalles, fantasies o atacs a la història i als valors de l'Església. El fet que tantes novel·les i pel·lícules se centrin en el sagrat i misteriós, denota que l'home modern segueix sent religiós, però també demostra que la seva ignorància religiosa el fa més manipulable que mai.

CLASSE DE RELIGIÓ... per mantenir un diàleg interreligiós amb lucidesa:

Som conscients del greu problema que la pau mundial té amb el fonamentalisme religiós. Cada vegada veiem amb més claredat que l'estabilitat internacional, i fins i tot la nostra convivència amb nousvinguts/es, necessita sustentar-se en el diàleg interreligiós. Ara bé, només pot dialogar qui té consciència i coneixement del seu punt de partida. En cas contrari, més que a una «aliança de civilitzacions», estem abocats a la desaparició de la nostra.

...Per totes aquestes raons podem concloure que l'assignatura de religió és un dret, un deure, un goig i una resposta a les inquietuds de mares i pares que volen que els seus fills aprenguin a l'escola allò que dóna horitzó, sentit i consistència a la vida.

És una necessitat per la cultura i la felicitat dels vostres fills i és bona per a la societat.

Digues SÍ a la classe de religió!

Mn. Pepe Chisvert i Villena
Delegat d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell